

Spørgsmål om, hvem der berøres væsentligt af ændringen, og om der reelt foreligger et nyt forslag, er omfattet af klageadgangen i lovens § 13, stk. 2.

Til nr. 3

Forslaget, som skal sikre udarbejdelsen og offentliggørelsen af en redegørelse til brug for vurderingen af, om der er behov for justeringer eller ændringer i råstofplanen, svarer til de tidligere bestemmelser i planloven om offentliggørelse af forslag til regionplanen, som også indeholdt en redegørelsesdel. Planlægning for råstoffer blev tidligere varetaget i regionplanlægningen, men ved en fejl i forbindelse med lovgivningen i forbindelse med kommunalreformen blev bestemmelsen ikke overført til råstofloven, hvor råstofplanlægningen nu varetages.

Redegørelsen skal indeholde en beskrivelse af regionens råstofforsyningssituation, herunder en vurdering af udviklingen i råstofforbruget og et eventuelt behov for at udlægge nye indvindingsområder.

Til nr. 4

Forslaget skal sikre ministeren beføjelse til i særlige tilfælde at pålægge et regionsråd at udarbejde en råstofplan med et nærmere bestemt indhold. Forslaget svarer indholdsmæssigt til den mulighed, miljøministeren havde i planloven i forbindelse med f.eks. udarbejdelse af regionplaner, som også omfattede råstofplanlægning. Bestemmelsen i planloven blev ved en fejl ikke overført til råstofloven i forbindelse med lovgivningen om kommunalreformen.

Til nr. 5-9

Mineaffaldsdirektivet er nyt, og det vurderes, at direktivet – med enkelte præciseringer – er opfyldt ved den gældende råstoflov. Mineaffaldsdirektivet har til formål at opstille foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, som kan forebygge og i videst muligt omfang begrænse de skadevirkninger på miljøet (vand, luft, jord, fauna, flora og landskab) og de afledte risici for menneskers sundhed, der skyldes håndteringen af affald fra indvindingsindustrien. Den danske indvinding af råstoffer reguleres af råstoflovens krav, herunder tilladelse til råstofindvinding på vilkår og krav om efterbehandling af råstofområdet efter indvindingens ophør.

Efter at L 161- folketingsåret 2006-07 - om ændring af råstofloven ikke blev vedtaget, har EU- Kommissionen i foråret 2008 fremsendt åbningsskrivelse 2008/0392, da foranstaltninger til gennemførelse af mineaffaldsdirektivet skulle have været notificeret senest den 30. april 2008, hvor foranstaltningerne ligeledes skulle være trådt i kraft. Åbningsskrivelsen er

den 29. januar 2009 fulgt op af begrundet udtalelse nr. 2008/0392.

Den danske indvinding af råstoffer reguleres af råstoflovens krav, herunder vilkår og krav om efterbehandling af råstofområdet efter indvindingens ophør. Af hensyn til gennemførelsen af EU's mineaffaldsdirektiv indeholder lovforslaget en række præciseringer, som afspejler administrationen af råstofloven i praksis, og som vurderes at opfylde mineaffaldsdirektivets krav. Råstoflovens krav sikrer, at råstofindvindingen i Danmark ikke producerer mineaffald, idet det materiale (overjord og muld), der ikke bringes ud af området som råstof, skal benyttes i efterbehandlingen af området. Det betyder, at området, når efterbehandlingen er afsluttet, igen kan anvendes til jordbrugsformål eller kan overgå til anden anvendelse. Der tilsigtes med præciseringerne ingen ændringer i lovens administration.

Til nr. 10

For baggrunden for forslaget om ophævelse af lovens § 19 om godkendelse af indvindingsmateriel (fartøjsgodkendelse) henvises til de almindelige bemærkninger.

Før 1996-loven kunne indehavere af § 19-tilladelser foretage indvinding overalt på det danske havområde med undtagelse af områder, hvor der var forbud mod råstofindvinding. Med 1996-loven og dens overgangsbestemmelser blev den indvindingsret, der fulgte med § 19-tilladelsen, begrænset til 10 års fri indvinding frem til den 1. januar 2007 i områder, der var udlagt efter lovens overgangsbestemmelser – såkaldte overgangsområder. Uden for overgangsområderne var der fra 1996-lovens ikrafttrædelse krav om en konkret indvindingstilladelse efter lovens § 20.

Den 10-årige overgangsordning udløb den 1. januar 2007, svarende til opsigelsesfristen for § 19-tilladelser efter den daværende råstoflovs § 24. Efter den 10-årige overgangsordning har de rettigheder, der var knyttet til § 19 tilladelser udstedt inden den 1. januar 1997, ændret sig således, at tilladelserne alene kan udnyttes i miljøvurderede områder med tilladelse efter råstoflovens § 20. Efter forarbejderne til 1996-loven (miljøministerens svar på spørgsmål 1 ad L 153 i Folketingsåret 1995-96) fik lovens yderligere krav om en § 20-tilladelse reelt virkning som en opsigelse pr. 1. januar 1997 af § 19-tilladelserne med det lovpligtige 10-årige varsel til den 1. januar 2007, og det var derfor ikke nødvendigt at foretage en formel opsigelse af de eksisterende § 19-tilladelser, jf. bemærkningerne til L 153.